

Röhl. De belegger vindt het in principe “altijd positief” als bedrijven de aandelenmarkt gebruiken om eigen vermogen aan te trekken. “Dit maakt deel uit van een levendige aandelen-cultuur.” Hij denkt dat er in de beursgangen wel degelijk grote kansen liggen voor kleine beleggers. “De waarderingen zijn in Duitsland lager dan op Wall Street”, zegt Röhl. “Bekijk de verschillen in waardering tussen de Amerikaanse online dierenwinkel Chewy en de Duitse tegenhanger Zooplus en die tussen het Amerikaanse Carvana en het Duitse Auto1.”

Meedoen aan beursgangen kan aantrekkelijk zijn door het omhoog knallen van de koers op de eerste dag. In de VS is dat gebruikelijk. Tussen 1980 en 2020 bedroeg de gemiddelde stijging op de eerste dag ten opzichte van de uitgiftekoers 18,4 procent, volgens Jay Ritter, de belangrijkste beursgangenexpert wereldwijd. Afgelopen december bedroeg het gemiddelde rendement op de eerste dag liefst 84,7 procent. Dat was het hoogste maandelijks gemiddelde sinds maart 2000, de maand van het hoogtepunt van de internetzeepbel.

Het aantal beursintroducties en het rendement op de eerste dag zijn volgens Ritter de laatste tijd hoger dan op enig ander moment sinds het hoogtepunt van de beurs. Alleen in de eerste vier maanden van dit jaar telden de Verenigde Staten al meer dan honderd beursgangen.

Die beursgekte, volgens sommige experts een duidelijke indicator van een zeepbel, is er in Europa nog niet. De gemiddelde koerswinsten op de dag van de beursintroductie zijn in Duitsland volgens Grote nooit zo hoog als in de VS. “Een uitzondering was Auto1, dat een introductiekoers had van 38 euro en een eerste koers aantikte van 55. Maar vier maanden na het beursdebuut stond de koers weer op het niveau van de toewijzing.”

**HET AANTAL
BELEGERS IN
DUITSLAND IS
VORIG JAAR MET
2,7 MILJOEN
GESTEGEN TOT
12,4 MILJOEN**

– Column –

De leugen regeert

“Er is vrijheid van meningsuiting, maar wel onder voorwaarden.” Dat las ik in de derde editie van de *AFM Market Watch*, een publicatie van de Autoriteit Financiële Markten (AFM). Die stelling zet aan tot mijmeren.

Toen ik jong was, hield een van de leden van de Vereniging van Effectenhandelaren als “commissaris van de notering” toezicht op de beurshandel. Hij bemoeide zich niet met meningsuiting, maar eiste wel dat iedereen op de vloer een strodas droeg. Nu bestaat er geen beursvloer meer; de handel verloopt elektronisch. En de AFM heeft 675 mensen in dienst om toezicht te houden op de financiële markt in Nederland.

Dan kan er niks meer misgaan, zou je denken. De AFM richt haar blik dan ook verder dan voorheen. Het citaat over de vrijheid van meningsuiting kwam uit een betoog over de handel in GameStop, een niet in Nederland genoteerd aandeel, dat de aandacht trok vanwege de argumenten waarmee het via sociale media werd aangeprezen.

Sociale media bestonden nog nauwelijks toen koningin Beatrix in 1999 de Nederlandse hoofdredacteuren met de woorden boven dit stukje toesprak. Maar de leugen regeert nog steeds. En inmiddels bepaalt de AFM dat iemand

alleen een mening mag geven over een financieel instrument, als hij de geloofwaardigheid van zijn mening onderbouwt. Misschien is dat ook een idee voor de journalistiek?

Zelf denk ik echter dat we – net als bij het onderwijs – de oplossing voor eventueel nog resterende problemen op de financiële markten in een andere richting moeten zoeken: in hogere toelatingseisen. Beleggen zonder transactiekosten via een app verleidt losbollen. Net zoals je in een casino avondkleding zou moeten dragen, zo moet de beurshandel beperkt blijven tot partijen die er wat voor over hebben om mee te doen. Vanuit dat perspectief is de belasting op financiële transacties die Brussel zo graag wil, zo gek nog niet. Let wel: alleen vanuit dat perspectief.

PAUL FRENTROP

is expert op het gebied van corporate governance

